

183

sentiunt: dum sentiunt Conditorem, Conservatorem suum passum,
vōr̄ major adhuc, mortuum esse. Nec minus et animata corpora stu-
parib[us] de Vitā suā extimescunt, dum Deum passum, dum Deum mor-
tificoscunt. Quidni et vōr̄ mortales, quorū quidem rationis extimā dote
avil Conditor, vōr̄, vōr̄ maximē, Auditores, qui rationis vestre munus
tie studiō magis magis excolūstis, excolivistis, hyperetis, dum intelligi-
termū D[omi]ni Filium, Candorem et Splendorem aeternae lucis, perfectissi-
mense perfectionis imaginem benignissimo deneru S.S. Trinitatis
saluti mortalium devorisse. Nisi quidem mens stupet, lingua hæret,
inter singultus edifero Deum, Novitatem nostrum P[ro]f[ess]o[rum] S[an]cti M[ari]i
- T[ri]n[iti]tati, S[an]cti P[etri] - T[ri]n[iti]tati esse. Si a. Deus passus, Deus
nus, Fungi in S.S. Trinitate fuit. Fungi in S.S. Trinitate quum diu-
s[er]p[er]p[er]iam dicu et admirabilius, quam quum in Cœlo terram, in
tenebras, in Oceano siccitatē et syrtes, in aere suopte motu sece li-
gnum dicu. In gen[us] sanè et planè insolitus me invadit Stupor,
ores: ut, qui me vertam, aut Orationis mea cursum dirigam, sursum
em. Opera interim erit pretium Veteres Ecclesia Patres consulere, quid
imo hoc Admirando scribent, verbis eorum huc translati, cognoscere.
ram[us] Athanasius, Vir verè adorab[us]: Non nūd[us] homo crucifixus
et Dei Filius, qui verè Deus est; cum vellet crucifixi pro nobis, sibi u-
corpus animatum et rationis particeps, quorū possit crucifixi pro nobis
stare patiente. Et paulo post infit: Patus est o[ur]no[rum] o[ur]bo[n]o[rum]
glor[is] et illa[rum] Erubens oīrōvōpia[rum], non natura[rum] Deitatis, sed unionis
infatione, unito nimirum sibi corpore, quod sati posset. Et plaudit
ianus, Vir eximus animi dotib[us] instructus; Patiente carne, inquietus, non
a seū separata erat divinitas et humanitas, cum in cruce passus et Christus
carne. Iwanus, persit Vigilianus, Doctor et i[ps]e in Ecclesia hanc in-
caec, Deus non sit passus in proprietate nature, passus tamen est in
ate persona. Passio enim proprie[te]t pertinet ad Carnem secundum na-
m[us], ad Verbum a. secundum Personam, quia et Verbi et Carnis una est
na. Eadem antiquitus etiam vox Leonis M. fuit contra Eutychem
entis ad Flavianum: Filiū Dei dicimus passum et mortuum non in
quietate divina nature, sed in assumptā humanae nature infirmitate.
iquissim[us] Ecclesia novi Doctor Irenaeus graviter: Ipsiū
būm Dei incarnatum, suspicuum est super lignum. Gravissimē viuor
ūlūm Ephesinum contra Nestorium: Si quis non confiteatur, Dei
būm passum carne, anathema sit. Sed, que nova viscerarum oeni-
re heic prospere cerno? Nonne omne veneratum agmen exesse in
me jubebam? Solam nempe humanitatem passum, solam humanitatem
tuam esse clamitant regis pro tartaro[rum] ducti tenebriones. O tem-
a! O mores! qui tandem impiebas ita ac summa contra admirandum